

Puheeni Radio Deissä 8.5.2006

Reppuni kannan itse

Johdanto

Miina -mummo käveli kylätietä raskas reppu selässään. Naapurin isäntä ajeli ohitse hevosellaan ja tarjosi Miinalle kyytiä. Siitäkö Miina ilahtui ja istui pukille isännän viereen. Isäntä katseli Miinaa aikansa ja sitten rykäisi: "Kröhöm, tuota kyllä se Miina voisi tuon raskaan repun pistää siihen viereen istuimelle." Siihen Miina: "Kuulkaas isäntä. Se on hienoa, että otitte minut kyytiin, mutta reppuni minä kannan itse."

Kuinkahan moni meistä toimii samalla tavalla kuin mökin Miina. Olemme kyllä ottaneet vastaan tarjotun kyydin taivaaseen, mutta täällä maan päällä ajellessamme pidämme tiukasti kiinni omasta raskaasta säkistämme. Se on niin tuttu ja turvallinen. Siihen on vuosien mittaan tottunut niin, että se on ikään kuin kasavanut meidän selkämme kiinni. Emme osaisi kuvitella elämä ilman sitä. Antaahan se meille hyvän tilaisuuden saada myötätuntoa ja ymmärrystä kun voimme jatkuvasti valittaa, miten kovaa ja vaikeaa tämä elämä on.

Mikä sinua taakoittaa?

Elämä tuo meille monenlaisia taakkoja. Työttömyys, sairaus, yksinäisyys, ristiriidat sukulaisten kesken, menneisyyden traumat, syyllisyys ja häpeä taakoittavat monia. Mitä taakkoja sinä kannat tänään? Velkataakkaa? Huolien ja pelkojen taakkaa? Vihaisuuden taakkaa? Katkeruuden taakkaa? Murheen taakkaa? Kaunaisuuden taakkaa? Tyytymättömyyden taakkaa?

Olen käynyt tuhansia sielunhoitokeskusteluja ja huomannut että raskain taakka on häpeän ja syyllisyyden taakka. Siitä kertoo meille esimerkiksi kuningas Daavidin elämä.

Daavidin lankeemus

2 Samuelin kirjan luvussa 11 kerrotaan, miten Daavid lähetti miehensä taisteluun vihollisia vastaan, mutta tällä kertaa hän jäi itse Jerusalemiin. Joutilaisuus koitui hänelle kuitenkin kohtalokkaaksi. Valvomattomana hetkenä Daavid näki hyvin kauniin naisen peseytymässä. Jotain muljahti Daavidin sisimmässä ja himo syttyi tuohon naiseen. Hän kutsutti naisen luokseen ja makasi hänen kanssaan vaikka tiesi, että hän oli toisen miehen vaimo. Tuosta yhdynnästä nainen tuli raskaaksi.

Silloin Daavid joutui hankalaan tilanteeseen. Hänen syntinsä paljastuu, jollei hän keksisi pian jotain. Peittääkseen lankeemuksensa Daavid päätyi tapattamaan makaamansa naisen aviomiehen. Mutta mihin tämä aviorikos ja murha johtivat? Raskaaseen syyllisyyteen, sillä Raamattu sanoo: **Herran silmissä Daavidin teko oli paha.** 2 Sam 11:27.

Daavid joutui kantamaan raskasta syyllisyyttä vuoden päivät. Siitä ajasta Daavid kirjoittaa Psalmissa 32: **1. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty! 2. Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä! 3. Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. 4. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niin kuin kesän helteessä. Sela.**

Pahat teot, rikokset ja synnit ovat kuin kolmipäinen koira helvetin portilla. Se ulvoo ihmisen syyllisyyttä taivaaseen saakka. Tämän kammottavan pedon äänen Daavid tunki sisimmässään päivä päivältä. Mikään ei voinut vaientaa omantunnon syytöksiä. Niin kauan kuin Daavid piti syntinsä omana tietonaan, hänen **”luunsa riutuivat jokapäiväisestä valituksesta”**.

Suuren syyllisyyden kauhut ajoivat Daavidin alituisen vaikerrukseen, kunnes hänen äänensä ei enää ollut selkeää ihmisen puhetta. Hänen huokailunsa ja voihkinansa alkoivat muistuttaa enemmän haavoittuneen villieläimen valitusta. Espanjan inkvisitio kaikkine kidutuksineen ei ollut mitään verrattuna siihen kuulusteluun, johon haavoittunut omatunto vei Daavidin sydämen.

”Sillä yötä päivää sinun kätesi oli raskaana minun päälläni”. Jos yksi Jumalan sormikin voi murskata meidät täydellisesti, niin millainen onkaan ihmisen tila, kun Jumalan koko käsi painaa häntä raskaana ja jatkuvasti! Jumalan käsi on uskomattoman hellä ja avulias auttaessaan, mutta voi sitä ihmistä, joka joutuu hänen kätensä kauhistuttavan painon alle! Helpompaa olisi Atlantiksen tavoin kannatella maailmaa harteillaan kuin Daavidin tavoin joutua kokemaan Jumalan käden painon sydämellään.

TAUKO

Miten Daavid selvisi syyllisyyden taakasta, jota hän oli kantanut jo vuoden päivät. Jumala lähetti hänen luokseen profeetta Naatanin. Tuo Jumalan mies auttoi Daavidia rakkaudella, mutta lujasti kohtaamaan syyllisyytensä ja tuomaan sen valoon. Niinpä Daavid kirjoittaa Psalmissa 32: **5. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: ”Minä tunnustan Herralle rikokseni”**

Ja mitä tapahtui, kun Daavid miehekkäästi tunnusti rikkomuksensa Herralle toisen ihmisen läsnä ollessa. Hylkäsikö Herra hänet? Haukkuiko Herra häntä pataluhaksi? Ei, vaan Daavid kirjoittaa: **”Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani.**

Siksi Daavid aloitti Psalmin 32 sanoilla: **Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annettut.** Anteeksiantava armo on kallisarvoisin kaikista maailman asioista, sillä se on ainut ja varma tie onneen. Anteeksi annettu tarkoittaa, että synnit on otettu pois. **Oi Jumalan Karitsa, joka pois otat maailman synnin!** Golgatalla Sinä otit koko syyllisyytemme taakan omille harteillesi! Kaikki esteet on raivattu sivuun Jumalan ja ihmisen väliltä sinun verisen uhrisi kautta.

Daavid jatkaa: **Autuas se, jonka synti on peitetty!** Kun Jumala antaa synnit anteeksi, Hän peittää syntisen niin kuin armoistuin peitti liiton arkin. Jumala pukee syntisen pelastuksen vaatteisiin ja vanhurskauden viittaaan niin että hän on kuin morsian, joka on koruillansa kaunistettu tai kuin sulhanen, joka panee päähänsä juhlapäähineen.

Ja edelleen **Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!** Ps 32:2 – ”Oi autuuksia!” – kaksinkertaista riemua, onnen paljoutta, ilon vuoria! Sillä ihmisellä, jolle Herra ei lue syyksi hänen syntiään ja vaan lukee hänen ansiokseen Kristuksen vanhurskauden.

Ei yhtäkään niin hurskasta ...

Raamattu sanoo Saarnaajan kirjassa, että **”Maan päällä ei ole yhtäkään niin hurskasta, että hän tekisi aina vain hyvää eikä koskaan syntiä.”** Srn 7:20 Synnistä seuraa syyllisyys. Se ei ole tunne, vaan tila, jossa ihminen on. Tämä koskee sinua ja minua.

Koska syyllisyys on niin raskasta kantaa, me torjumme sen pois tietoisuudestamme ajatellen, että kyllä aika hoitaa sen pois. Mutta ei se sieltä minnekään häviä. Se tulee uniin, mielikuviin, ajatuksiin. Se häiritsee keskittymistä työssä. Se putkahtelee esiin erilaisina fyysisinä sairauden oireina. Mahahaava, paksusuolen tulehdus, pehmytkudosreuma, migreeni ja monet muut vaivat voivat olla seurausta omantunnon vaienemisesta.

Lauluntekijä laulaa

**Ei salassa puhdistu synnit, vaan täytyy ne tunnustaa
ja valohon kaikki tuoden uus' elämä aloittaa.
Jos syntielämän tahdot sä hyljätä kokonaan,
niin Herra voiman sull' antaa myös tietänsä kulkemaan."**

Tunnusta syntisi

Raamattu sanoo Sananlaskujen kirjassa: **Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon.** Snl 28:13 - Apostoli Johannes kirjoittaa ensimmäisessä kirjeessään: **Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.** 1 Joh 1:9

Rakas kuulijani, sinun ei tarvitse enää kantaa syyllisyytesi taakkaa. Joku muu on jo kantanut koko sinun syyllisyytesi taakan. Jeesus Kristus teki sen Golgatan ristillä 200 vuotta sitten!

Enkelit katselivat kerran, kuinka ihmiset raahasivat kirkkoon raskasta säkkiä. Ehtoollisella he laskivat sen hetkeksi alttarilla, mutta heti jumalanpalveluksen jälkeen he ottivat taas saman säkin selkäänsä. He menivät kotiinsa yhtä taakoitettuna ja murheellisina kuin tullessaankin. Enkelit tokaisivat: "Mitähän ne käy tuota säkkiä aina kirkottamassa?"

Niin, ystävät. Käymmekö mekin vain kirkottamassa taakkojamme ja syyllisyyttämme sen sijaan, että jättäisimme ne Vapahtajan kannettaviksi?

Miten me voisimme käytännössä jättää ne Vapahtajalle?

1) Luovu kieltämisestä.

Tule ulos pimeydestä, jonka on luonut se valhe, että syntisi on pieni ja vähäpätöinen. Jokainen synti on Majesteettirikos, joka ansaitsee kuolemantuomion! Jumala näyttäköön sinulle myös sen vahingon, mitä olet synneilläsi saanut aikaan.

2) Nimeä syntisi

Tunnusta syntisi nimeltä mainiten jollekin luotettavalle henkilölle. Omasta kokemuksesta tiedän, että tämä on kaikkein vaikein vaihe, koska se on niin noloa. Syntiin liittyy aina häpeää, joka sitoo sinut pimeyteen ja peittelyyn. Muista, että kun nimeät ja tunnustat syntisi, pimeys ja häpeä virtaa sinusta ulos ja siirtyy Ristiinnaulittuun Vapahtajaan.

3) Ota uskossa vastaan anteeksiantamus

Herra sanoo sinulle henkilökohtaisesti: **"Synneilläsi kyllä olet minua rasittanut, pahoilla teoillasi minua vaivannut. Mutta minä, minä itse pyyhin pois sinun rikkomuksesi oman itseni tähden enkä muistele sinun syntejäsi."** Jes 43:24-25

4) Ota vastaan Herran siunaus

Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua.

Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen.

Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen